

Internet i servisi na internetu

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 13 | Nivo: Informatika

Uvod

U ovom seminarskom radu reč će biti o Internetu i njegovom značaju u savremenom informacionom društvu. Na samom početku definišaću i dovesti u međusoban odnos pojmove potrebne za razradu teme. Akcenat ću dati na informacije o globalnom informacionom mrežnom okruženju, tj. Internetu i servisima koji se koriste na njemu.

Ako želite biti pristojan i kulturni građanin i korisnik Interneta morate ih znati, poštovati i pridržavati se pravila ponašanja na Internetu. Internet kao fenomen modernog sveta stvorio je jednu vrstu posebne kulture ili subkulture u koju se mogu uključiti ljudi iz celog sveta. Uključivanje u tu zajednicu slobodno je i neograničeno.

Ipak, da bi bili prihvaćeni u cyber svetu, kao i u stvarnom životu, moramo poštovati osnovne etičke principe. Internet nije, kako se misli, anarhičko mesto-postoje određena pravila koja se trebaju postovati.

Odnose se na sve vidove korišćenja Interneta a moramo ih poštovati dok poslujemo preko Web-a, kada koristimo e – mail, učestvujemo u forumima, a posebno kada komuniciramo sa drugim poslovnim partnerima.

Na Internetu ima preko 2,2 miliona objavljenih Web prezentacija, sa oko 300 miliona Web strana. Smanjenje cena je jedna od najočitijih prednosti poslovanja na Internetu, dobar primer su cene knjiga i CD, koje su 9-16% niže. Rezime korišćenja Interneta u SAD-u se ogleda u sledećem: USA poštanski servis isporuči 56.3 miliona \$ vrednosti pakete za Amazon.com, pri čemu pošta isporučuje 55% vrednosti robe na Mreži, prihodi od elektronskog poslovanja za IBM su 1 bilion \$ mesečno, Intel putem Interneta ostvaruje 40% svoje prodaje, Priceline.com proda preko 1000 ulaznica dnevno putem Interneta, eBay proda preko 3,5 miliona proizvoda u preko 2.900 kategorija.

Internet

Pre svega mislim da bi bilo korisno znati sta je uopšte mreža. PC-računari, osim što mogu izvršiti klasične funkcije, mogu biti i povezani u mrežu. Povezani u mrežu mogu komunicirati međusobno i koristiti zajedničke resurse. Uglavnom se koriste tri načina povezivanja računara u mrežu, i to: povezivanje na lokalnom nivou, obično unutar jedne zgrade ili jednog pogona, što čini lokalnu mrežu LAN/Local Area Network/. Povezivanje na nivou malo veće destinacije, naprimer jednog grada, nazivamo MAN mreža/Metropolitan Area Network/. Takva jedna WAN mreža jeste i Internet.

Internet zapravo čini i jedna i druga i treća varijanta ili, ako možemo reći, Internet je više od mreže, to je mreža sastavljena od mreža. Ili, bolje rečeno, to je jedan apstraktan sistem koji povezuje samo softwere. Zato je pomalo teško dati konkretan opis tog sistema. Pošto je Internet slobodno i dobrovoljno organizovana mreža, ne postoji niti jedna oficijelna grupa ili organ koji upravlja ili vodi ovu mrežu. Umesto toga postoje mnoge privatne organizacije, univerziteti, državne ustanove koje vode delove ove gigantske mreže. Svi rade zajedno u jednoj demokratskoj, slobodnoj organizovanoj alijansi.

Sve lokalne i mreže regionalnog karaktera povezane su na centralni prenosni sistem, sto je obično sistem koji omogućava brzi prenos podataka. Taj sistem, koji je uglavnom u vlasništvu države, prenosi celi saobraćaj Interneta unutar i van zemlje ka međunarodnom sistemu veza. Na sistem su povezani razni korisnici koji nude različite vrste informacija kao univerziteti, instituti, privatna lica i razna udruženja i institucije. Sistem koristi uglavnom već postojeću infrastrukturu telekomunikacija. Prenos podataka može se odvijati preko svih klasičnih sistema veze kao: običnog bakarnog kablovskog vodiča, koaksijalnog kabla, ali i satelitskih prenosa. Internet predstavlja globalnu računarsku mrežu koja se sastoji iz niza, manjih lokalnih računarskih mreža. To je mreža koja omogućava protok raznovrsnih informacija u raznovrsnim oblicima i obezbeđuje raznovrsne aplikacije za korišćenje tih informacija. Nastanak Interneta vezan je za istraživanje u SAD koja su počela 1963. godine od rukovodstvom ARPA-e američkog Ministarstva odbrane o boljoj organizovanosti vojnog informacionog sistema koji je tada bio centralizovan i ranjiv. Naučnici su došli na ideju da decentralizuju sistem, oforme više centara sa samostalnim mrežama koje su povezane u jedinstvenu mrežu, ARPA NET. Ako bi jedan deo mreže bio uništen, drugi delovi bi nastavili da funkcionišu. Do sredine osamdesetih godina dvadesetog veka Nacionalna naučna fondacija (NSF), agencija američke vlade, je kontrolisala pristup Internetu. Međutim, 1991. godine NSF je ublažila zabranu, tako da je Internet počeo da se koristi i u komercijalne svrhe. Do velike liberalizacije je došlo u aprilu 1995. godine kada je kontrola nad Internetom prepuštena nezavisnim vladinim telima koja su omogućila da kompanije daju usluge pristupa Internetu uz nadoknadu (takozvani Internet provajderi). Od kada je dozvoljena ova komercijalna upotreba Interneta, rast broja pretplatnika i saobraćaja je vrtoglav.

----- **OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU.** -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com